

Υπόθεση C-401/09 P

Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ)

«Αίτηση αναιρέσεως — Παραδεκτό — Πληρεξούσιο — Κοινοπραξία — Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία με διαπραγμάτευση — Υπηρεσίες παροχής συμβουλών και αναπτύξεως στον τομέα της πληροφορικής — Απόρριψη της προσφοράς — Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Έννομο συμφέρον — Λόγος αποκλεισμού — Άδεια προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi της 27ης Ιανουαρίου 2011 . . . I - 4914

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Ιουνίου 2011 I - 4936

Περίληψη της αποφάσεως

1. Διαδικασία — Ένσταση απαραδέκτου — Υποχρέωση προβολής ενστάσεως με χωριστό δικόγραφο — Όρια
(Κανονισμός Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, άρθρο 114)
2. Αναίρεση — Έννομο συμφέρον — Προϋπόθεση — Αναίρεση δυνάμενη να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε — Περιεχόμενο

3. *Αναίρεση — Λόγοι — Απλή επανάληψη των λόγων και των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Μη προσδιορισμός της προβαλλόμενης πλάνης περί το δίκαιο — Απαράδεκτο*

(Άρθρο 256 ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58, εδ. 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 112 § 1, εδ. 1, στοιχείο γ')

1. Το άρθρο 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως απαιτεί την προβολή των ενστάσεων απαραδέκτου με χωριστό δικόγραφο. Αντιθέτως, η προβολή τέτοιας ενστάσεως με χωριστό δικόγραφο είναι υποχρεωτική μόνον όταν ο διάδικος που προβάλλει την ένσταση ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του παραδεκτού χωρίς να εισέλθει στην ουσία.

Επομένως, μπορεί να προβληθεί ένσταση απαραδέκτου με το υπόμνημα αντικρούσεως και να εξετασθεί από το Γενικό Δικαστήριο, οσάκις τούτο αποφάινεται επί της προσφυγής.

(βλ. σκέψεις 43-45)

2. Ο προσφεύγων δεν είναι δυνατό να έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση αποφάσεως, η οποία θεωρείται ήδη δεδομένο ότι πρόκειται να επιβεβαιωθεί.

Περαιτέρω, λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι βάσιμος, οσάκις η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως για τον λόγο αυτό δεν δύναται να ικανοποιήσει τα αιτήματα του προσφεύγοντος. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κρίνει, μετά την απόρριψη λόγου ακυρώσεως, ότι παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων, δεδομένου ότι δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσουν τα αιτήματά του στο πλαίσιο της προσφυγής του.

(βλ. σκέψεις 49-50)

3. Η αίτηση αναίρεσεως πρέπει να παραθέτει επακριβώς τα επικρινόμενα σημεία της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της οποίας ζητείται η αναίρεση, καθώς και τα νομικά επιχειρήματα που στηρίζουν κατά τρόπο συγκεκριμένο το αίτημα αυτό. Δεν ικανοποιεί την επιταγή αυτή αίτηση αναίρεσεως η οποία, χωρίς καν να περιέχει επιχειρηματολογία που

να έχει ειδικά ως σκοπό να προσδιορίσει το νομικό σφάλμα της αναιρεσιβαλλομένης απόφασεως, περιορίζεται να επαναλάβει τα επιχειρήματα που ήδη προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, ένας τέτοιος λόγος αναιρέσεως αποτελεί στην πραγματικότητα αίτημα απλώς και μόνον επανεξετάσεως του προβληθέντος ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου λόγου ακυρώσεως, πράγμα που δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου. Επιπλέον, η απλή αφηρημένη έκθεση λόγου στο πλαίσιο αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία δεν επιρρωννύεται από κάποια πιο συγκεκριμένη ένδειξη,

δεν αρκεί για την πλήρωση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως της εν λόγω αναιρέσεως. Τούτο ισχύει οσάκις ο λόγος αναιρέσεως αρκείται σε απλή αναφορά διαφόρων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, χωρίς να αποδεικνύει τη δυνατότητα εφαρμογής τους εν προκειμένω και τους λόγους για τους οποίους υπάρχει παράβαση των διατάξεων αυτών.

(βλ. σκέψεις 55, 61)